

جاستق جىرى

ريزابهك قاسه نوۆ

بۇرى جىن

ۇلتتار باسپاسى

جاستىق جىرى

ريزابهك قاسەنوۋ

بۇرى جىن

ۇلتتار باسپاسى

责任编辑：华尼西

图书在版编目（CIP）数据

狼性：哈萨克文 / 热依扎别克·哈山著. —北京：民族出版社，2008.12

（青春之歌丛书）

ISBN 978-7-105-09799-9

I. 狼… II. 热… III. 短篇小说—作品集—中国—当代—哈萨克语（中国少数民族语言） IV. I274.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 204252 号

民族出版社出版发行

（北京市和平里北街 14 号 邮编：100013）

<http://www.mzcbs.com>

各地新华书店经销

北京迪鑫印刷厂印刷

开本：850 毫米×1168 毫米 1/32 印张：8.625

2008 年 12 月第 1 版

2008 年 12 月，北京第 1 次印刷

印数：0001—2000 册

定价：13.00 元

ISBN 978-7-105-09799-9/I.2012（哈 272）

该书如有印装质量问题，请与本室发行部联系退换
（哈文编辑室电话：010-64228006 发行部电话：0991-2854817）

جاۋاپتى رەداكتورى: قۋانش قامسىزبەك ۇلى

ءبورى جىن

رىزابەك قاسەنوۋ

ۇلتتار باسپاسى باستىردى، تاراتادى
شىنخۇا كىتاپ دۇكەندەرىندە ساتىلادى
بىيجىڭ دىشىن باسپا زاۋودىدا باسلىدى
2008- جىلى جەلتوقسان ءبىرىنشى باسپاسى
2008- جىلى جەلتوقسان، بىيجىڭ، 1- باسلىۋى
باعاسى: 13.00 يۋان

«جاستىق جىرى» اتتى تىزىمىدىكى كىتاپلاردىكى رەداكسىيەچىسى

باس جوپالاۋشى: ئەلمىجان نۇرعازى ۋالى

رەداكسىيەچىسى (قازاق ئەپىنىڭ قاۋىمى تارىخى بويىنشا):

امانئاي ئەپىدىقان ۋالى، امانئاي ساعات ۋالى، اقان كارىمىن ۋالى،

اكىبار ئەمەتجان ۋالى، ئەلمىجان نۇرعازى ۋالى، بالاچان راباتوۋ،

باقتىبەك توقتاسىن ۋالى، بەك دوكەي ۋالى، بولات قازىز ۋالى،

ەلۋايى ئەپىلىقاسىم ۋالى، ماقسات نۇرعازىن، مۇناي ئەپىلىقاي ۋالى،

قاپاس اسەپىن ۋالى، تاپەي قايسقان ۋالى، تولىۋاي دوشق ۋالى

《青春之歌》系列丛书编委会

总策划: 阿里木江·努尔哈孜

编委: 阿曼太·阿布得汗

阿曼泰·沙哈提

阿汗·卡尔满

艾克拜尔·米吉提

阿里木江·努尔哈孜

巴拉番·热巴托夫

巴特拜克·吐哈塔西

别克·杜凯

波拉提·哈孜叶孜

叶鲁拜·阿布里哈斯木

马合萨提·努尔哈孜音

木耐·阿布力拜

哈帕斯·艾塞因

塔帕依·哈依斯汗

托列吾拜·多西合

ريزابهك قاسه نوؤ

اۆتۈر (وڭنان) باياقىمەت جۇماباي ۇلى ، باتىرقان قۇسبەگىن ، جاقىپ مىرزاقان ۇلى ،
 ءشامىس قۇمار ۇلى قاتارلى قالامگەرلەرمەن بىرگە ۇلىڭگىر كولى بويىندا

اۆتۈر جۇبايى نۇردىگۈل سولتان قىزى جانە بالالارى دۇمان ، تاڭنۇرمەن بىرگە

اۆتۈر (وڭنان) بولات قاسىم ۇلى ، تۇرسىنبەك بايجۇما ۇلى ، اقان كارمەن ۇلى ،
 جەڭس شايىق ۇلى ، تاپەي قايسقان ۇلى قاتارلى قالامداستارمەن بىرگە

- (1) قىزىل چاپراق
- (8) ئادۇرس شال
- (13) اياقسىز قالغان دەلو
- (17) باعى جانباغان بالاپان
- (21) عاسىرلىق ساعىنىش
- (29) كىيەلى تەرەك
- (33) يىتەك
- (40) قۇيتۇبەت
- (47) مەن قالاي ۋەلدەم
- (55) ارۋاق اتقان ادام
- (58) بۇرى جىن
- (69) كىرۈكۈدىلىدىڭ كۈز جاسى
- (73) شۈرە - شۈرە
- (79) نەمەرە سۈيگەن شال
- (87) دالا سارىمىساعى
- (104) بەيۋاز
- (106) قايسىلى تاڭ قارىنداس
- (115) بىر تۇيىرەت
- (125) الماسقان ورسى
- (130) دارىندى بىزدە ۋ

-
- (133) مۇنار دۇنيە
- (147) قابىلدىڭ قارا سىرى
- (151) كەسر كەمپىر
- (153) كىندىك جولى
- (166) “ ؟ ”
- (167) ئەسرا، بۇل قالاي
- (197) ول يىپەن بىرگە
- (199) قارالا قوزى
- (210) تۇس دەگەن وسىندايدا
- (218) ەسىم تالداۋ
- (222) باتىر بايدىڭ ايەلى
- (227) عابدىل مەن ماناپ
- (230) عۇلغۇنا
- (239) جەنىم مارعاۋ
- (244) ئەتىرى پەندە
- (246) توعايدا كەزىككەندەر
- (252) زاڭدى مۇراگەر
- (256) قاراقۇمداعى قابىرلىقتار
- (261) ەسكى قۇمانداغى ەستەلىك

— كىتاپتارىڭنىڭ اراسى تولغان تەرەكتىڭ جاپىراقى، بۇنىڭ نە؟—
 دەيدى جۇبايىم ەركەجان. مەن وعان ۇنەمى: ”قىزىل جاپىراقتاردى
 جاقسى كورەمىن“ دەي سالاتىنمىن، بۇگىن شىنداپ سۇرادى، اقىرى
 شىندىقتى ايتۋ كەرەك بولدى.

— وندا ايتايىن، ەىراق سەن باسقالاتى وىلاپ قالما، ۱۶؟
 — قوبىشى، تەرەكتىڭ جاپىراعىندا نە تۇر، ايتا بەر.

*

*

*

ەرتەرەكتە، سودان بەرى تالاي جىل ۇتتى. ەىزدىڭ اۋىل تاۋ
 شىندەگى تەرەكتى قىستاعىندا تۇراتىن، اۋىل ماڭىنداعى تاۋ
 تەرەكتەرىنىڭ جاپىراقى كۆزگە تايان شىيەدەي قىزىل بولپ كەتەتىن-دى.
 ەسابى كەزىم، سەكى تاستارعا شىيىپ توشالا، دالا سارىمىساعىن تەرەمىز.
 ۇلكەندەرگە ەرىپ ەشول ەيىدايدىڭ جۇلماسىن جۇلامىز، بۇلاق سۇنان
 بوگەۋ جاساپ وينايمىز... بىلمەيمىن، مەن قىز مىنەزدىمىن بە، جوق
 سىرعاگۇل ۇل مىنەزدى مە، ەكەۋمىز اۋىل بالالارىنا جىنىسىمىزدى قوسپاي
 ۇنەمى بولەك وينايمىز. ونىڭ سارىيىلىم تۇلىمشاعى جەلمەن جەلىرەپ،
 كۇنگە شاعىلىسىپ، جارتاستاردىڭ سەلەۋىندەي ۇلىلىدەپ تۇراتىن. مەن
 ونى ىلعي ”تامىنىڭ ۇيىنىڭ اق بوتاسى“ دەپ نىزا قىلاتىنمىن. ول بىردەم

جىلاپ الپ، بالالىق اشۇ باسىلار-باسىلماستان مەنى قايتا تاباتىن. مەن ۇلمىن عوي، كەيدە ەرشكەشتىگىم ۇستاپ ونى: ”ايۋ كەلە جاتىر“ دەپ قورقىتىپ، ۇزىم تەلىپ قالپ، ونىڭ جان تەر بولپ قورقپ قىنالعانىن قىزىقتايتىنمىن.

كەيىن مەكتەپ تابالدىرىعىن دا بىرگە اتتادىق، ۇبرىنىشى كلاسقا كىرگەن ۇبرىنىشى كۈنى سىرعاگۈل مۇعالم وتىرىغان ورنىغا وتىرماي تىركىستەنىپ ۇجۇرپ مەنىڭ قاسىما كەلىپ وتىرىپ العان، مەن دە قۇانىپ قالدىم. عاجابى، ول ۇبر ۇيدىڭ كەنجەسى، مەن ۇبر ۇيدىڭ تۇغىشىمىن، ۇبرىمىز شەكەر، ۇبرىمىز سەتەرمىز، اكەلەرمىز ونشا مەس كورىنەدى، شەشەلەرمىز بال جالاسقان ”پەكەلى-سىڭىلىلەر“ سياقتى. ەكەۋىمىز نارت قىزىل گالىستۇكتى دا بىرگە تاعىپ، بىرگە الاقايلادىق.

ويحوي، اتا كورشىلىك-اي دەسەڭىزشى، كورشى بىتكەننىڭ بالالارى بىزدەي بولا بەرمەس-اۋ تەگى...

ۇبىزدىڭ ارامىز ورتا مەكتەپكە بارغاندا الشاقتاي باستادى. نەگە ەكەننى بىلمەيمىن، ول مەنەن قايداعىنى سىلتاۋراتىپ ۇزىن اۋلاق ۇستاپ، تارتىنشاقتاپ تۇراتىندى تاۋىپتى.

— سىرعاگۈل، ماغان بىردەمەگە وكپەلەپ ۇجۇرسىڭ بە؟— دەيمىن كىبىرتىكتەپ، ول الدە ۇبر كىناسى بار ادامشا:

— جوعا، نەمەنەگە وكپەلەيمىن، جاپ-جاقسىمىن عوي، قايتا ۇزىڭ ماغان بۇرتىپ جۇرگەن سياقتىسىڭ،— دەپ كۈلەدى. قىزاراقتاي قالدىم.

— قاشان؟ مەن نەگە بۇرتىادى ەكەم. ۇزىڭ ئىعاي مەنەن اۋلاقانىپ جۇرەسىڭ.

— قويشى، ۇيالىمىن، ۇل بالامەن بىرگە جۇرسە ەلدەر مازاقتاماي ما؟— ونىڭ ەكى بەتى قىپ-قىزىل بولپ، جەرگە قاراپ، اياغىنىڭ ۇشىمەن جەر شۇقىلاي بەردى، ئىعايسىزدانىپ تۇرغانىن بىلسەم دە

ارتامان قازبالاپ، سويلەتكىزە بەرگىم كەلەدى، قاسىما ۇزاق تۇرعىزا بەرگىم كەلەدى، ونىمنىڭ نە ەكەنىن ۇزىم دە ۇقپايىمىن.
— نە دەپ مازاقتايدى؟ قاقسى نە ەلدىڭ؟! —

— نە دەپ مازاقتاۋشى ەدى، سىرعاگۇل قالاي قىز دەپ ... —
قۇداي اقى، ونىڭ قىز بولغانىن سول مىنۇتتا عانا ەبلىدىم. قايتا ۇزى “قىزىن” دەدى عوي. بالكىم باسقا بىرەۋ ايتسا جاعداي باسقاشا بولۇى دا عاجاپ مەس ەدى. ونى “قىز” دەپ ايتۇعا راس قىمايتىنىن، جالغىز ۇزىم وتىرىپ تاناۋىمدى تارتىپ-تارتىپ قويام. “اقبوتا قىز بولپ الپتى، ە؟!...” سودان باستاپ مەن دە وعان ەساپ سالا قارايتىن بولىدىم. تۇلىمشاعى، تۇلىمشاعى مەس-اۋ، قۇندىز شاش بوكسەسىن ايىمالاپ، توپ-تولىق اققۇبا ۇزى ايداى نۇرلانىپ، بايقاپ تۇرساڭ بۇرىنقى اڭقاۋ پوتا مەنى كىيىمنىڭ لاعىنداى سەكەمشىلدەنىپ، تەتەلەس قىزدارىنان وپى دا، بويى دا دارالانىپ بارادى ەكەن. وزگەرمەگەندە ادامعا كىناسىز قاراپ تۇراتىن موماقان قوي كوزى عانا وزگەرمەپتى. ال مەن شى، ەلى سول قالپىم، القام-سالقام، جاتاقتا ەبىر جولدا ۇش مومانى قاتارىنان سوعىپ الپ، سىردىڭ تەزەگىن دوپ قىپ تەپكەندە جىندى ۇلداردىڭ جۋان ورتاسىنان تابىلامىن. “وزىمدەى اقبوتا قىز بولپ العاندا مەن ناعىپ ۇجۇرمىن ەي؟!...” وسى سايتاننىڭ جەتەگىمەن سىنىقتان سىلتاۋ تاۋىپ وعان جاقىنداسىپ، “قۇلاپ” ۇجۇرىپ بىرگە ساباق قارايتىندى تاۋىپ الدىم. قاشانى قاشادى، اقىرى اقىرىن-اقىرىن “جۋاسىپ” تا قالدى. شىنىمدى ايتسام تەرەكتىنى، تەرەكتىدەگى سايىلىگىمدى قىيىن ساعىنىپ ۇجۇرمىن. ەبىر كۇنى وڭاشا ساباق قاراپ وتىرعانىمىزدا سىرعاگۇل:

— تاسقىن، — دەدى ادەتتىنشە ۇجۇزىن جەرگە قاراتقان كۇيى، — ەبىزدىڭ قىزدار بار عوي، الما مەن توكەندى ۇسوز قىپ ۇجۇر... — دەپ ياعىن ايتا المادى.

- نە دەپ؟— مەن دە قۇزاي جونەلدىم.
- يېىل مەكتەپ بىتەرەتتىن ەڭ سوڭغى جىلى، ساباقتارىن جاقسى قاراماى... ونسى نەسى...
- ”ونسى“ دەگەنى نەسى؟ ولار نە قىپتى؟
- ەكەۋىن ايتىپ ءجۇر عوي بايالى.
- ەكەۋى نە بىستەپتى دەپ سۇراپ وتىرسام.
- قويشى ءوزى، قۇزالاي بەرەدى ەكەنسىڭ. بولدى ەندى ساباعىمىزدى قارايىق، كوپ قىرتىپ كەتتىڭ. بىرەۋ كورسە... — ول وسىنى ايتتى دا ماعان جوتاسىن بەرىپ، ءوزى جايىنا ساباعىن قاراي بەردى.
- ”اكاۋ ەلدىڭ بىزدە نەسى بار، قىزىق-ەي وسى؟“ دەيمىن شىمنەن، سالدەن سوڭ اقىرى تاعانىم تاۋسىلىپ:
- اقبوتا،— دەدىم اقىرىن، ول ماعان وقىس جالت قارادى دا:
- وسىدان كەيىن ”اقبوتا“ دەمەشى، ەڭ بولماسا باسقار بار جەردە ايتپاشى، قىزداردىڭ ءبارى ”تاسقىن سەنى نەگە ەركەلەتەدى“ دەپ مازاقتايدى ەكەن. — دەدى اۋزىن بۇرتىتىپ، ونسى دا راس، تەرەكتىلىكتەردىڭ شىندە سرعاگۇلدى ”اقبوتا“ دەيتىن مەن عانا. اپاسى دا ءويتىپ اتاپ كورمەگەن شىعار-اۋ، قالايشا وسىلاي اتاپ كەتكەنمىدى ءوزىم دە بىلمەيمىن، سوندا دا ءبىرمويىندانىپ:
- قىزداردىڭ نەسى بار؟! مەن سەنى اقبوتا دەيمى بە، كوكبوتا دەيمى بە، وسىلار قىزىق ەكەن، ءبىرىن-بىرى اڭدىغان... ءبىزدىڭ تەرەكتى جاقسى ەكەن عوي، ەلدىڭ ءبىر-بىرىندە قاقسى جوق، ءا؟— دەدىم. سول-اق ەكەن، ەكەۋىمىز كىتاپتى جاۋىپ تاستاپ، ءۇش ءجۇز الپىس گىرادۇس ءبىر-اق بۇرىلىپ تەرەكتىگە تارتتىق-اۋ، سودان نە، اسحانانىڭ كەشكى اس قوڭىراۋى شالىنعاندا ءبىراق بىلدىڭ باسقا جەردە وتىرعان قىز بەن جىگىت ەكەنمىزدى.

— كوپتەن بەرى ۋىشۇسا بولپ، ساباق قونباي جۇرگەن ەدى،
بۇگىن كورم كەڭىپ قالدىم. وسدان كەيىن ۇنەمى كەزىگىپ تۇرايىقىشى،
؟۱۶

— الگى قىزدارىڭ سويلەمەي مە؟ — دەيمىن ادەبىي.
— سويلەسە سويلەسەن، كارىمىز نە، ايتەۋ ۋىسوزسىز جوعارى
مەكتەپكە كوشۇمىز كەرەك قوي، ۱۶.
— راس، ۋىزىڭ تەرەكتىگە دە داشۇە بىتىرگەن مۇعالم كەرەك.
— ۋى... ۋى، سەن وسى ئىعاي مەنىمەن بىردەي ويلادى
ەكەنسىڭ، ۋىر-اق مەن جوعارى مەكتەپ بىتىرگەن سوڭ دوختىر بولام.
— وندا جاقسى بولدى، كۇندە بارىپ كورىنىپ تۇراتىن، ۋىراق
ۋكولدىن قورقام، تامىرىمدى ۇستاي بەرسەڭ بولدى عوي.
— ۋىباي، ۋىرماساڭ نەمەنەگە باراسىڭ؟
— نەگە ۋىرمايىن، ۋىراتىن شىعارمىن، بولماسا تۇماۋراتىپ
دەگەندەيىن.

— يا، كەزىندە كورەيىكىشى، ۋىراق ۋىرماشى... — ونىڭ سوڭعى
ۋىزىدى ايتقاندا كوزى جىپىلىقتاپ، ماعان جاناشرلىق ۋىلىدىرىپ،
”جامان ىرىم باستاماشى“ دەپ تۇرعانى بەسەنەدەن بەلگىلى.
سىرعاگۇلدىڭ سىرى ماعان ايان، كوڭىلى جۇمساق، جۇرەگى نازىك،
كىشكەنە كەزىندە جىلاۋىق بولاتىن.

*

*

*

تەرەكتى بۇگىن باسقاشا ۋىسۇس الدى. اسىرەسە سىرعاگۇلدەردىڭ
ۋىبى ۇلان-اسىر توي جاساپ شاعىن قىستاق مارە-سارە بولپ جاتىر.
ۋىر ورايىن كەلتىرىپ سىرعاگۇل ەكەۋىمىز وڭاشالانىپ كەزىگىپ
قالعانىمىزدا، ول ماعان:

— مەن دوختىر بولا المادىم، شاقىرتۇم ساقشى مەكتەبى ەكەن. مەن بىلىسەم سەنىڭ شاقىرتۇڭنىڭ سوزىسىز دوختىرلىق مەكتەپتەن كەلەدى، — دەدى مەنى جۇباتىپ. بىلىمەيمىن، ونىڭ قولىن قاشان ۇستاپ العانىمدى، قىسا بەرىپپىن. ايتارىم كوپ ەدى، ۇزىما تۇڭ تۇسپەي، تەك: — بارا سالىپ حات جازشى، اقبوتا... — دەدىم، باعاسى ارزانداۋ ەبىر قالام الپ قويغان ەدىم، سونى ۇسىنىپ جاتىپ قاراسام، سىرعاگۇلدىڭ توشالا كوزىنىڭ شاناعنا جاس مونشاعى بىركىلە قالعان ەكەن، قولى ەدىر-ەدىر ەتىپ، قالامدى الدى دا، قالتاسىنان ەبىر قاتىرا الپ شىعىپ ماعان ۇسىنا بەرىپ:

— مىنانىڭ شىندەگىنى مەن كەتكەن سوك ەبىر-اق وقىشى. — دەدى ماعان وتىنگەن داۋىسپەن. ”ماقۇل، ماقۇل“ دەي بەردىم دارمەنسىز...

سىرعاگۇل كەتكەلى ەكى كۇن بولدى. ۇزىمىز بايامدا ويناپ جۇرەتىن سەكى تاستىڭ جەلكەسىنە شىقتىم، كۇزدىڭ سالقىن جەلى دەنەمدى توڭدىرا باستادى. اۋىل دا، دالا دا، جانىم دا جالغىزسىراپ قۇلازىپ، سىرعاگۇل كەتكەن باعتقا قاراسام بولدى كوز الدىمنان قىزىل-جاسىل شەڭبەرلەر ۇزاپ-ۇزاپ بارىپ جوعالىپ جاتىر. قولمى بارماي، قۇدايعا ەجۇز مارتە قۇلىشلىق ەتىپ، قاتىرانى ەندى اشۇعا ارەڭ ەداتىم باردى، جازۋى مارجانداي.

”ەكەۋىمىز دە تەرەكتىنىڭ تۇما ەتولىمىز، مەن جۇرتىمنىڭ قىزىل جاپىراقتى تەرەكتەرىن سۇيەمىن. قىزىل جاپىراق مەنىڭ جۇرەگىم، كەشىر، بۇرىن مەن سەنەن قاشايىن دەمەدىم. سول ۇشىن دە وسى قىزىل جاپىراقتاردى وزىڭگە قالدىرىپ وتىرمىن. قىپ-قىزىل جاپىراقتارىمدى سالغان ارنادىم...“ دالانى، تاستاردى، تاۋدى باسىما كوشىرىپ ايقايلاعانىمدى كىم ەستىدى ەكەن دەشى.

الستان شاڭداتىپ، ۇستىنە اق پىرەس جاپقان اۋىر اۆتوكولىگى

بوزداغان كۇيى ۋېزىنىڭ اۋىلغا كەلىپ تۇمىسىن تىرەدى. اۋىل ادامدارى
 ابىر-سابىر ونى قورشاي قالىپ، قايتادان ابىگەرگە تۇسكەن بەينە
 بايقالدى، جۇگىرىپ مەن دە باردىم. ۋېزى بوتاداي بوزداپ ەگىلىپ
 ۋېزى. بەيتانىس بىرەۋ تۇرغاندارغا: ”ماشىنا شىرغاللى... ۋېزى قازا
 بولپتى“... دەگەن سوزدەردى ايتىپ جاتىر، قۇلاعىمان قان اعىپ
 كەتكەندەي بولدى، وتىرا كەتتىم بە، قۇلاپ ۋېزىتىم بە، بىلمەيمىن...
 قايران، اقبوتا... قايران شىرغاللى... سولماغان قىزىل چاپىراق ەدىڭ
 عوي!

بايقاماپىن، ەركەجان بور بولپ ەگىلىپ وتىر ەكەن.
 — بولدى، بولدى ايتپاشى، ەرتەڭ جەكسەنبى، ۋېزى بىلەتەن
 بىرەۋدى ەرتىپ تەرەكتىگە، شىرغاللىڭ باسىنا بارايىقىشى، — دەدى
 وكسىگىن باسا الماي.

ئادۇرسى شال

ۋىستىنە كۈنە توز اسكەري كىيىم كىيىپ، استىنا تورت قاباتتاپ جاشىكتىڭ سار قىلغازىن سالىپ، ارقاسىن داۋالغا سۈيەي وتىرىپ، ارى- بەرى وتكەندەردىڭ كەيىرىنە يەگىن كۈتەرىپ امانداسىپ، بىرەر اۋىز تىل قاتىسىپ قالاتىن وسى ئېىر عاجايىپ جاندى قىزمەتكە شىعىپ- تۈسەر جولمىنان ۋەنىمى ئېىر ورنىنان كۆرىپ جۇرەم، ۋاقىت ۇزارا كەلە ول ماعان دا سولاي يەك قاعىپ امانداسىپ وتىراتىن بولدى. كەيىن ئېىر كاسىپتەسىمەن:

— بۇل ۇزى نە قىلغان جان؟ — دەپ سۇراپ ەدىم، ونى نە قىلاسىڭ دەگەندەي ئېىراز وتىردى دا سامارقاۋ عانا:

— بۇل ادام تۇرالى حىكايىا ۇزاق، سالغان ونى تەگىسى بايانداپ بەرۋگە مەنىڭ دە بىلەتتىم شامالى، ۇلكەندەردىڭ ايتۋىنشا بۇل اتاقتى وقىمىستى. كەزىندە تاشكەنتتەن وقىپ، كەيىن شاڭخايدا بولغان، ودان قالغان ۇمىرىن گومىنداڭنىڭ تۇرمەسى مەن ۇزىمىزدىڭ ”مادەنيەت توڭكەرىسىنە“ بولۇپ بەرگەن، قازىر ازات بولغانى دەسەدى عوي ايتەۋ، باسقاسىن مەن دە بىلمەيدى ەكەم. — دەي سالدى.

— و، قۇدىرەت، عاجاپ ەكەن ۱، بۇنىڭ اتى كىم؟ — ول مەنىڭ ساۋالما قارقىلداپ ئېىر كۇلىپ الپ، ئجاي ابىگەر بولا ئجۇرىپ رياسىزداۋ:

— اكاۋ، سەن بۇل ”گومىنداڭدى“ نەگە قۇتقۇزلاپ سۇراپ قالدىڭ؟
وسى اۋماقتا بۇنىڭ اتىن بىلەتتىن جاستار از، شىنىمدى ايتسام مەن دە